

Dombvidékiek

*Alpok, Kárpátok, hadd őrjöngjetelek.
Van emberi beszéd.
Értelmesebb.*

*Itt a természet, mint szép örvű eb,
küszöbünkre sunyja fejét.*

*Bögött vadul, igen, bozontosan
itt is a sok erdő-sörényű hegy
s lám okosan,
szőlősorokkal fésült-bodrosan
jönnek egyenként közelebb.*

*Alpok, Kárpátok, — Piréneusok!
őrjöngve a napért
ugráljatok.*

*Allunk s a búzafölddel, mely beért,
a borral, mely pincéinkben bugyog,*

emelkedünk.

Fekete-fehér

*Utálom, persze, hogy amire
tegnap azt mondtam, fekete,
ma azt mondom, fehér.*

Becstelen köpönyegcsere.

*Hajam, a tegnap még fekete,
idenézz, fehér.*

*Ki velem így beszél:
Vele beszélj —*

hogy: szótartás, meg becsület!

*Vagy számold, ha tudod, hány okmánylevelet
szaggat szét — micsoda név
hitelével — s dob a szél seprűinek,
odanézz, csak egyetlen egy
fáról csak egyetlen év!*